

ავტორი: ლ. ლორია

ჯანრი: პროზა

გამოქვეყნების დრო: 2020-07-02 00:59:11

მარიამი, პრემიერ-მინისტრი და დედამიწა

ეს ამბავი იმ წელს მოხდა, როცა ბულბულებმა, იადონებმა, გოროლებმა, შაშვეებმა, ჩხარტეებმა და სხვა მგალობელმა ფრინველებმა კაცობრიობას გაფრთხილების ნიშნად ერთდღიანი ბოიკოგი გამოუცხადეს და გალობა შეწყვიტეს. ადამიანებს ეს არც კი შეუძნევიათ, ჩიგთა გალობისათვის არავის ეცალა. დედამიწაზე ქრისტესმოხიდან ორი ათას ოცდაერთი წლის გაზაფხული იდგა. მსოფლიო წინა წლის პანდემიის შედეგებს იშუშებდა. ახალმა ვირუსმა, კოვიდ 19-მა, რომელიც ჯერაც გაურკვეველი იყო ბუნებაში შექმნა თუ თვითონ ადამიანმა მოუვლინა საკუთარ თავს, უამრავი სიცოცხლე შეიწირა. პანდემიის დროს მსოფლიო პოლიტიკოსთა, მასმედიის თუ უბრალო ადამიანების ყურადღების ცენტრში საქართველო იყო, როგორც ერთ-ერთი სამაგალითო ქვეყანა, რომელიც წარმატებით ებრძოდა ვირუსს. გაფხულში, როცა სხვადასხვა ქვეყნებში შედარებით მოიკლო დაავადებულთა რიცხვმა, გურისგების არნახული რაოდენობა ეწვია ქვეყანას, რათა უკეთ გაეცნობოდნენ საქართველოს ისტორიას, წარსულს და აწმყოს, მაგრამ ამჟამად მსოფლიოს ყურადღება სულ სხვა ფაქტს უკავშირდებოდა. გელეკამერების სამიზნე თელავის მუნიციპალიტეტის სოფელ იყალთო, კონკრეტულად კი - იყალთოს საბავშვო ბაღში მიმდინარე მოვლენები იყო. სოფელი ქართველი და უცხოელი ჟურნალისტებით, ხოლო იყალთოს ახალგაზრდობით და სხვა საბავშვო ბაღის ეზო დაჯავშნული მანქანებით, დამცავი ჟილეტებით და სუპერ თანამედროვე ავტომატური იარაღით აღჭურვილი ჯარისკაცებითა და პოლიციელებით იყო სავსე. ქართულ საგელევიზიო არხებს სი-ენ-ენი, ბი-ბი-სი, ჟიგ-ჟივი და კიდევ რამდენიმე უცხოური არხიც დამატებოდა. მსოფლიოს ყველა კუთხეში სხვადასხვა ენებზე მიდიოდა პირდაპირი რეპორტაჟები თუ ინტერნეტ ლაივ ჩართვები. მიზეზი ყოველივე ამ აურზაურის იყალთოს საბავშვო ბაღის მესამე დამამთავრებელი ჯგუფის აღსაზრდელი მარიამ ასლამაზიშვილი იყო, რომელსაც საბავშვო ბაღის სასაბუღალტრო ოთახში მძევლები, ამავე ბაღის აღსაზრდელი და მარიამის ჯგუფელი, დავით ბედიანაშვილი და აღმზრდელი და შეთავსებით მმართველი ციური გამეზარდია აყვანა, კარი შიგნიდან ჩაეკეცა და ბომბის აფეთქებით იშუქრებოდა. გემოთხსენებული ბომბი ოთახში შუა ადგილას ერთ ჩვეულებრივ მაგიდაზე იდო, რომელზედაც ბავშვები ჩვეულებრივ სადილობდნენ. ყუთი, ჩვეულებრივ ქაღალდის ყუთს ჰგავდა, აი ისეთს, სხვადასხვა სუპერმარკეტები სადღესასწაულო გორგების რომ ყიდიან, ოღონდ იმ განსხვავებით რომ დიდი ასოებით ოთხივე მხარეს გორგის მაგივრად „ბომბი“ ეწერა. ყუთიდან ორი ფერის, წითელი და ლურჯი სადენი გამოდიოდა და ისინი ხელში მარიამს ეპყრა. იქვე სკამზე ისხდნენ მძევლები და არაფერს არ ამბობდნენ, თუმცა დიდად შეწუხებულებიც არ ჩანდნენ, ორივე მობილურ გელეფონებში იყო ჩამძვრალი, ერთი ფეისბუქზე პოსტების წერით იყო დაკავებული, მეორე კი რაღაც საიგიდან ახალი თამაშის გადმოწერას ცდილობდა. ამ დღეს საქართველოს ერთ-ერთი უღამაზესი მხარე კახეთი მხოლოდ იყალთოში მიმდინარე ამბების გამო არ იყო ყურადღების ცენტრში. დიდი შეხვედრა იმართებოდა ყვარელში, სადაც ქვეყნის პირველი პირი, პრემიერ-მინისტრი ლოპოტას ტბაზე, ასე ვთქვათ ნეიტრალურ გერიგორიამზე, გურჯაანელ და თელაველ მევენახეებთან შეხვედრას მართავდა. პრემიერის ეს ვიზიტი იმ დაძაბულობის განმუხტვას ემსახურებოდა, რაც თელავსა და გურჯაანს შორის ბოლო დღეებში წარმოიქმნა, კერძოდ კი საქმე ეხებოდა მეგად მნიშვნელოვან საკითხის გადაწყვეტას, თუ სად შეიწვა პირველად წალამზე მწვადი - გურჯაანში თუ თელავში. მოგეხსენებათ, რაოდენ მნიშვნელოვანია ქართული სუფრისთვის მწვადი. ალბათ გურმანებს მოგეხსენებათ, როგორ განსხვავდება გაფაზე შემწვარი მწვადი, მაყალზე შემწვარისაგან. მაყალზე დანთებული წალმის ნაკვერჩხალი კი ბევრად უფრო აუმაბოხებს მწვადის საგემოვნო თვისებებს. ამ საკითხზე, რა თქმა უნდა, ყველანი თანხმდებოდნენ, პასუხგაუცემელი იყო ერთადერთი კითხვა: სად გამოიყენეს პირველად წალამი, როგორც მწვადის შესაწავი განუმეორებელი მასალა, თელავში თუ გურჯაანში.

კამათი ისეთ სერიოზულ დაპირისპირების ფაზაში შევიდა, რომ საჭირო გახდა საქმეში ჩაერიათ ქვეყანაში აკრედიტებული უცხო ქვეყნის ელჩები. უარი არავის უთქვამს, რადგან ყველამ იცოდა, რომ მიუხედავად საბოლოო გადაწყვეტილებისა, შეხვედრა აუცილებლად დამთავრდებოდა ჩურჩხელისა და თათარას დეგუსტაციით, ამას მოყვებოდა ქართული სუფრა, თავისი ლაზათით და წალამზე შემწვარი მწვადით და თან ქართული არაჩვეულებრივი ღვინოების დაგემოვნება. ელჩები, ზოგადად, სანამ რომელიმე უცხო ქვეყანაში გაემგზავრებიან, წინასწარ ქვეყნის ისტორიას ეცნობიან. მათ ძალიან კარგად იცოდნენ, რომ საქართველო ღვინის სამშობლოდ იყო აღიარებული, რადგან არქეოლოგებმა, ყველაზე ძველი, რვა ათასი წლის წინანდელი თიხის ჭურჭლის ფრაგმენტები აღმოაჩინეს, რომლებზედაც ღვინის შემადგენელი ნაწილები ნალექის სახით იყო აღბეჭდილი. სამწუხაროდ, იმ დროინდელი ღვინო აღარ შემორჩა, მაგრამ აბა, სად იქნებოდა ყველაზე კარგი ღვინო, თუ არა ღვინის სამშობლოში.

ლოპოგას გზაზე შეხვედრის მონაწილეებმა არაფერი იცოდნენ იყალთოში მიმდინარე მოვლენების შესახებ, რადგან მობილური ტელეფონები ყველას გამორთული ჰქონდათ - პრემიერი არ შევაწუხოთო. თვითონ პრემიერს კი მობილურზე ფუნქცია „არ შემაწუხოთ“ ჰქონდა დაყენებული. იგი სამფეხა სავარძელზე იჯდა ისე, რომ სავარძელს ერთი ფეხი გურჯაანისკენ ჰქონდა მოქცეული, ერთი თელავისკენ, მესამე კი მხოლოდ იმიტომ ჰქონდა, რომ არ წაქცეულიყო. შეხვედრას ელჩების და მევენახეების გარდა ორივე რაიონის ბიზნესმენები, სახელოვანი თამალები, კოლორიტები და მომღერლები ესწრებოდნენ, თუმცა ზოგიერთი მათგანი ამ ოთხივე საქმეს ჯეროვნად ითავისებდა. პრემიერმა საუბრის დროს კურდღელი გაიხსენა, თელაველი მონადირეები რომ მისდევდნენ და თელავისა და გურჯაანის სამღვარზე რომ გაჩერდა და წინა თათები აწია, იქეთ გურჯაანია, გადამსვლელი არ ვარ, მიჩვევია აქვე მომკლათო. გურჯაანის კოლორიტმა და განთქმულმა თამადამ, ჯანგულ ქიბროწაშვილმა, ისეთი სერიოზული სახით თქვა, - „ესა სულ თელაველების მოგონილი ამბავია, იგყუებიან კაცო, აბა როდი იყო კურდღელი ლაპარაკობდაო!“, - რომ ყველა დამსწრეს სიცილი წასკადა ერთმანეთს ასულიერებდნენ, მათ შორის ელჩებიც კი, რომლებსაც, როგორც აღმოჩნდა, სინქრონული თარგმანის გარეშეც კარგად ესმოდათ ქართული. სწორედ მაშინ მივიდა ქვეყნის პირველ პირთან თანამემწე და ყურში უჩურჩულა, უშიშროების მინისტრი რეკავს იყალთოდანო.

-ქი ისევ მარიაში? - იკითხა ფერწასულმა ქვეყნის პირველმა პირმა, როცა იყალთოს ინციდენტის შესახებ მოახსენეს. კიო, თავი დაუკრა უშიშროების მინისტრმა იყალთოდან. კი მაგრამ, ახლა რა უნდა? - დასვა მეორე კითხვა პრემიერმა. საბავშვო ბაღშია ჩაკეტილი, თქვენთან სურს შეხვედრა, თორემ ბომბის აფეთქებით იმუქრებაო, - იყო პასუხი. პრემიერი მიხვდა, მისთვის ლოპოგას შეხვედრა დასრულებული იყო, არადა მთელი ღამე მუშაობდა ლობისტო გუნდთან ერთად მოხსენებაზე, რომლის ძირითადი ნაწილი გზავნილი იყო საერთაშორისო თანამეგობრებისკენ. საკითხი წალამის გარდა, ოკუპაციასა და უკანონო ბორღერიზაციასაც ეხებოდა და საერთო ჯამში ისეთი გექსგი ჰქონდა მომზადებული წასაკითხად, ელჩებს კი არა ქვას აუტირებდა გულს, ქვას რომ გული ჰქონდეს, - რასაკვირველია. თანამემწეს უთხრა, გექსგი შენ წაიკითხო და თვითონ კი, დელიკატური ღიმილით ბოდიში მოუხადა დამსწრე საზოგადოებას და პერსონალური ავტომობილისკენ წავიდა.

მანქანიდან უშიშროების მინისტრს დაურეკა, ახალი რა ხდებაო.

-ქაერ სიმშვიდეა, ბაგონო პრემიერო, თუ ამას სიმშვიდე ქვია!

-ქბომბი სად იშოვნა!

-ქარ ვიცით!

-ქმშობლები და ბაღის ხელმძღვანელობა გამოკითხეთ?!

-ქკი, ახლაც დაკითხვაზე არიან, იმათაც არაფერი არ ვიცითო!

-ქკარგი, ვიცნობ მაგ ხალხს, გაანებეთ თავი, არაფერი ავნოთ! თუ არაფერი იციან, ანუ არ იციან! მძევლები რამდენი ჰყავს?

-ქორი, ერთი თანაჯგუფელი, მეორე კი აღმზრდელი!

-ქდმერთო, რა დღეში ვართ! ტელევიზიებმა გაიგეს უკვე!

-ქკი, პირველად ტელევიზიაში დაურეკია, არ გინდათ ბომბის აფეთქება ნახოთო! სი-ენ-ენზე და ყველა ქართულ არხზე ლაივი მიდის უწყვეტ რეჟიმში.

-ქრალაცას გვატყუებს, საიდან ექნებოდა პატარა ბავშვს ბომბი?!

-ქსაპეციალურმა დისტანციურმა ხელსაწყომ დაადასტურა ყუთში ენერგიის წყაროს და მეტალის არსებობა, ვერ ვარკვევთ ბომბი ზუსტად რამდენი კილოგრამი ტროტილის ეკვივალენტია.

-შრა გროგოლი? ფიქრობ მაინც რას ამბობ?  
 -შმე რა შუაში ვარ, უცხოური აპარატურაა, ბატონო პრემიერო!  
 -შ და როდის შეიძლება ეს გაირკვეს.  
 -შან აფეთქების შემდეგ, ან მანამდე, თუ აფეთქება არ მოხდა!  
 -შრა აფეთქება, გაგიყვლით თქვენ?! დაგწყვიტავთ სუყველას!  
 -შრა ვქნათ, ბატონო პრემიერო, აქ მარიამი გვემუქრება, მანდელან თქვენ!  
 -შარ გაბელთ და ბავშვი არ შეაშინოთ, ეს ამდენი ჯარისკაცები და ტექნიკა რა საჭირო ოყო?!  
 -შვიფიქრეთ, ვინმე მოკავშირეები ხო არ ჰყავს-თქო.  
 -შრა მოკავშირეები, რომელი გეროლისკი მარიამი ნახეთ!  
 -შჩვენ ოპოზიციურ ტელევიზიებზე რომ არაფერი ვთქვათ, სი-ენ-ენი და ბი-ბი-სი გეროლისკებზე საუბრობენ უკვე, ბატონო პრემიერო!  
 -შკარგი, კარგი, მოვდივარ!

მკითხველს სრული შთაბეჭდილება რომ შეექმნას, თუ რაგომ იყო ასე მნიშვნელოვანი მარიამ ასლამაშიშვილი, მინდა ორიოდე სიგყვით მოგითხროთ ამბები მისი არც თუ ისე დიდი ბიოგრაფიიდან. მარიამი ბათუმში მუსგად მარიამობა დღეს, დილის შვიდ საათსა და შვიდ წუთზე მოეწვინა ამ ქვეყანას. იყალთოდან ბათუმში დასასვენებლად წასულ მის მშობლებს (დედა ბულალგერი, მამა გეოგრაფიის მასწავლებელი) შვებულება უთავდებოდათ და მშვიდად აპირებდნენ იყალთოში დაბრუნებას. არავინ იცის, თუ რაგომ ეჩქარებოდა მარიამს ამ ქვეყნის ხილება, არც მარიამმა მათ შორის, მაგრამ დილის ხუთ საათზე ჯერ დედა გააღვიძა - იმდენი ურცყა ხელებითაც და ფეხებითაც, - დედიკო, კარი გამიღო. ბავშვის ენა ანგელოზებმა იციან მხოლოდ, მარიამის დედას ციფრების ენა უკეთ ესმოდა და ვერაფერს მიხვდა და ჯაჭვური რეაქციით ქმარი გაააღვიძა, ბავშვს აშკარად რაღაცა სურსო. მამამ, მეგად პატიოსანმა გეოგრაფიის მასწავლებელმა, რომელსაც ორის დაწერას დახვრეცის შიშითაც ვერ აიძულებდი, ბლოკნოტს ჩახედა, სადაც მეუღლესთან ერთად მუსგად ჰქონდა ყველანაირი ხარჯთაღრიცხვა დაბალანსებულ-გამოთვლილი და მარიამის დაბადების შესაძლო თარიღი, რომლის მიხედვით ახალშობილს სექტემბრის ბოლოს ელოდნენ და იქნებ და გეჩვენებო, მეუღლეს უთხრა. ცოლმა, რა მეჩვენება, აბა მუცელზე ხელი დამადეო. დადება ერთი იყო და მეორე მომავალი მამის შემოთვებული, მკვირცხლი წამოხტომა, - ახლავე სამშობიაროში მივდივართო. იქ გაკვირვებულები იყვნენ, ბავშვს ასე ეჩქარებოდეს დაბადება ჯერ არ გვინახავსო და სასწრაფოდ დაიგეგმა ოპერაცია და საკეისრო კვეთით ახალი სიცოცხლე მოეწვინა სამყაროს მარიამის სახით.

ჩვილ ბავშვს არაფერი არ ესმისო, ზოგი ამბობს. მარიამს კი წყლიან ჭიქაში კოვზის წკარუნიც კი ესმოდა და აკრთობდა უკვე და ეჩვეოდა ხმაურიან სამყაროს. ერთი კვირის მერე გაქსით ბრუნდებოდნენ მშობლიურ სოფელში. მამა წინა სავარძელზე იჯდა, მარიამი სპეციალური საბავშვო კალათით დედასთან ერთად უკანა სავარძელზე იყო მოკალათებული. გაქსის მძლავრმა, ვაო, რა მაგარიო, კი თქვა, მაგრამ დიდად არ ეპიგნავა ბავშვიანი მგზავრები. გულში საკუთარ ბედს შეაკურთხა, ბავშვები სახლში არ მეყოფოდა, მანქანითაც რომ არ ვაგაროო. სახლში მოწვევას ცოლი უშლიდა და მანქანაში მწვევლებთან ერთად მგზავრობა უყვარდა. უამინე ახლა ამათო, გულში კი გაიფიქრა, მაგრამ არ შეუმჩნევია. ქუთაისს რომ მიუახლოვდნენ, სულ ორი წუთით კაცი მყავს სანახავო, - ითხოვა. არადა მოშუაღდედა უკვე და ქუთაისური თაკარა მზე აჭერდა ქალაქს. მერე ტელეფონზე ვიდაცას ეუბნებოდა, რაცხა თეატრივით შენობასთან ვარო. ქუთაისის თეატრიო, - მარიამის მამა დაეხმარა. გასცდნენ თეატრს, იარეს საკმაო ხანს და რაღაც ეკლესიასავით ღვასო, - ისევ ტელეფონზე დაურეკა ვიდაცას. მამას ბრაზი ყელში ებჯინებოდა უკვე, რადგან მარიამი სიცხემ შეაწუხა და აგირდა - რაღაც კი არა ბაგრაგის გაძარიო, იქნებ მალე გავაგრძელოთ გზა, ბავშვი შეწუხდაო, - მძლოლს უთხრა, გუნებაში კი გაიფიქრა, - ჯერ სანამ რულს ისწავლიდი, მრდილობა, გეოგრაფია და ისტორია გესწავლაო! მარიამმა იგრძნო მამის გაბრაზება თუ რა იყო, ისე მოუმაგა გირილს, გაძრის მარებმა დაიწყეს რეკვა. დედამ ქმარს ჰკითხა, ბავშვის მაუზერი სადა ჩავდეო, თან ბავშვის კალათიდან ამოყვანა და ხელში დარწვევა გადაწვეგა. მამის ერთმა ბათუმელმა ძმაკაცმა, რა დროს ეს იყო, მაგრამ სათამაშო პისტოლეტი აჩუქა მარიამს, რომელიც ძალიან ჰგავდა ნამდვილ კოლტს, მეორემ კი წყლის დასაღვე ბოთლი აჩუქა, რომელიც მაუზერს ჰგავდა ფორმით. სწორედ იმ მაუზერზე ეკითხებოდა ცოლი ქმარს, სად არისო. კალათიდან როცა ამოჰყავდა, მარიამმა ორივე ფეხით მძლოლს, უნებურად თუ განზრახ, ისე მიარცყა კეფაში, იმან კინაღამ საჭეს დაარცყა თავი და აღმართში მოსიარულე კაცივით დაგოვა წელში მოხრილი. სასგუმროდან რომ გამოდიოდნენ, ჩანთებში ადგილი არ იყო და კინოებში რომ ჰქონდა ნანახი, მუსგად ისე გაირჭო მამამ მარიამის პისტოლეტი ქამარში და მერე საერთოდ გადაავიწყდა.

უკანა სავარძლისკენ რომ გადაიწია, წყლიანი მაუზერის მოსაძებნად, მაშინ გამოუჩნდა ქამარში გარჭობილი ვითომ კოლგი. მძღოლმა რომ იარაღი დაუნახა, - აბა ამის შვილი კარგს რა გააკეთებდარ, გაიფიქრა, - მაინც რა ოჯახია, ჩვილ ბავშვსაც კი უკვე საკუთარი იარაღი აქვსო და ვითომ არაფერი უგრძნია, ისე შეირგო ის მარიამის მირგყმული თოთო ფეხი. ის სულ დაავიწყდა ვიღაცასთან რომ აპირებდა შეხვედრას, ისე დაადგა აღმოსავლეთის გზას. რიკოთზე რომ შეისვენეს ცოცხალი, მარიამის მშობლებმა მძღოლიც მიიპატიჟეს სახელდახელო სუფრასთან, თავი მოიკლა ნაჭამი ვარ, მირჩენია სიგარეტს მოვწევო. შემდეგ კიდევ ორ საგახტო ქალაქს და ისე ჩაუარეს, კრინტი არ დაუძრავს და რაც ეკლესია-მონასტერი შეხვდა გზაში, ყველას დანახვაზე პირ-ჯვარს იწერდა, მშვიდობით დამაცილე ამ ხალხსო. მშვიდობით ჩავიდნენ იყალთოში. სოფლის ცენტრში ყველა ლოცავდა მარიამს. უკან გზაზე მძღოლმა ისევ გააჩერა ბირჟასთან მანქანა, წყალი დალია და ახლა რომ ოჯახი მოვიყვანე, რა ხალხიაო, იკითხა. რაშია საქმე, ჩვენო ძმაო, - ბიჭებმა ჰკითხეს. რაღა რაშია, ჩვილმა ბავშვმა სულ გყუპი წიხლი მირცა, მამა კოლგით არის შეიარაღებული, ღელა კი მაუზერითო. იმ საღამოს მთელმა კახეთმა იცოდა იყალთოში მარიამის დაბადების და გყუპი წიხლის ამბავი.

გაიმარდა მარიამი. ჩვეულებრივი ბავშვი იყო, არაფრით გამორჩეული, ოღონდ ბუნება უყვარდა ძალიან და ცოცხალი არსებები - უბრალო ბალახით დაწყებული, კაცის ჯერ კიდევ თვალაუხილავი კნუტებით გაგრძელებული. მისი თანდასწრებით ყვავილის მოწყვეტას ვერ ბედავდა ვერაფერი. საბავშვო ბაღში დადიოდა უკვე, იყალთოში ახალ გზას აშენებდნენ და გზის გაფართოებითი სამუშაოები გარდებოდა. იქვე საბავშვო ბაღის ეზოსთან ერთი რცხილის მოჭრას აპირებდნენ. მთელი ბაღის აღსაშრდელები და აღმშრდელებიც აიყოლია და ხეს შემოერგნენ გარსს, აბა მოდით და ხელი დააკარეთო. ჯერ ინფრასტრუქტურის მინისტრის ჩამოსვლა გახდა საჭირო იყალთოში, მერე პრემიერ-მინისტრიც ჩამოვიდა, რა სათამაშოს არ დაპირდნენ, ვერაფრით ვერ მოაშორეს ხეს მარიამი. მერე უფრო მაღალ თამასაზე ავიდა შეთავაზებები, ბაღს გაფარემონგებო და გათბობის ახალ ტექნოლოგიებს დავამონტაჟებთო, - პრემიერმა. მაინც უარი მიიღო. მთავრობამ ნათქვამი სიტყვა უკან ვეღარ წაიღო, საბავშვო ბაღიც გარემონტდა და გათბობის ახალი სისტემაც დამონტაჟდა, რომელიც დაქუცმაცებულ წალმის ენერგიას სითბოდ გარდაქმნიდა და ხეც გადაარჩა, რომელსაც მარიამის რცხილა შეარქვეს. რამდენი გაივილიდა ხესთან, ჩაეხუტებოდა მარიამი. რცხილაც ისე ააშრიალებდა ფოთლებს, თითქოს უხარია ბავშვის დანახვა და ესალმებო და რამდენჯერმე წვეთებიც კი დაეცა მარიამს, თითქოს სიხარულის ცრემლით გირის ხეო, - იფიქრებდი.

ახსენდებოდა ეს ყველაფერი პრემიერს და ფიქრობდა, მარიამი ისეთი ბავშვია, არა მგონია რამე ააფეთქოს, მაგრამ ბავშვია მაინც. იქნებ რომელიმე გერორისგულმა დაჯგუფებამ გადაიბირაო. არაო, გამორიცხულიაო! - თავის თავს უბრამდებოდა, - ეს როგორ გავიფიქრე, მარიამის გადაბირება ნიშნავს მდინარეებმა უკუღმა დაიწყოს სვლაო. მერე გაახსენდა, მდინარე ორდანეს სასწაული, წელიწადში ერთხელ, წყალკურთხევისას აღმა რომ იწყებს ღინებას. მაინც თავს იმშვიდებდა, მდინარეც კი შეიძლება აღმა დიოდეს, მარიამს კი ცუდი საქმისთვის ვერაფერს გადაიბირებსო.

იყალთოში ჩასული მაშინვე ჟურნალისტების და მიკროფონების გყვებაში აღმოჩნდა. როგორ ფიქრობთ, ახლა თქვენთან სასაუბროდ მცალიაო, - საკმაოდ უკმეხად ჩამოიცილა ისინი გზიდან. ერთი ოპოზიციური არხი უკვე გადმოსცემდა, აი ასეთი პრემიერი გვყავს, ბავშვთან სასაუბროდ მიდის და ჟურნალისტებს არაფერს ეუბნებო. შენობაში შესულს, სასაბჭოთაო კარი ღავით ბეღიანაშვილმა გაუღო. ქალბატონმა ციურიმ მარწყვის ახალგაზრდადებული კისელი ჩამოასხა ჭიქებში და მოლაპარაკების მაგიდაზე დადო. პრემიერმა თავაზიანად გადაუხადა მაღლობა და მაგიდას მიუჯდა.

-მარიამ, აბა როგორ ხარ? იმედია არაფრის აფეთქებას არ აპირებ?

-მეუკვე არ ვაპირებ, მაგრამ ჩვენს საუბარს უნდა ჟურნალისტები და ტელევიზიები დაესწრონ!

პრემიერმა უშიშროების მინისტრს ანიშნა, შეუძლიათ ჟურნალისტები შემოვიდნენო. იყალთოს საბავშვო ბაღის სასაბჭოთაო ოთახს არასდროს ახსოვდა ამდენი ვიდეო კამერა. ძლივს დაეგინენ. მთელი მსოფლიო ინტერესით აღევნებდა თვალს, თუ რა მოხდებოდა იყალთოში. მარიამმა კისელი მოსვა, თუმცა ეს არ იყო მღელვარების ნიშანი. პრემიერმა იგივე გაიმეორა. აი, ის კი ძალიან ღელავდა, თუმცა არ იმჩნევდა.

-აბა, მარიამ, გისმენ! - თქვა პრემიერმა.

-მსიზმარი მინდა მოგიყვე, შენც და ყველას, ტელევიზიებს და ჟურნალისტებს, ოღონდ იმიტომ არა, რომ მე მინდა, იმიტომ რომ ღელამიწას ასე უნდა! თან კითხვა მაქვს, შვებულებაში გადიხარ?

-მეჰ, მარიამ, სად მცალია შვებულებისთვის, მაგრამ ეს რა შუაშია?!

-მხოდა შენი ბრალია, საქმეს რომ კარგად აკეთებდე, შვებულებისთვისაც მოიცლიდი. აი დედიკო და მამიკო

წელიწადში ერთხელ შვებულებში გადიან, იმიტომ რომ თავის საქმეს კარგად აკეთებენ. ხოდა დედამიწამ დააშავა რამე? ისიც ხომ კარგად აკეთებს თავის საქმეს! მრუნავს ადამიანებზე! მასაც ხომ უნდა შვებულება?

-მარიამ, ჩემო კარგო, რის თქმა აპირებ და ვერ ვხვდები!

-შეს ამდენი კატაკლიზმები და გლობალური დათბობა რისი ბრალია?

გლობალური დათბობა კიდეც ხო, ეს სიგჳვა კატაკლიზმები საიდან გაიგოო, პრემიერმა გაიფიქრა. მარიამი კი აგრძელებდა.

-მე დაიღალა დედამიწა! გუშინ სიმმარში მეუბნება, ყველას შვებულება აქვს, მე კი არავინ მასვენებსო! სთხოვე ადამიანებს, რომ მიიღონ რაიმე კანონ-პროექტი, რომ წელიწადში ერთხელ ერთი თვით მეც დამასვენონო!

-მედამიწა ალბათ იმასაც გეცოდნა, როგორ წარმოუდგენია დასვენება!

-მე, ესეც მითხრა, ხო შეიძლება წელიწადში ერთხელ, ერთი თვით ფაბრიკა-ქარხნები შეჩერდეს, მხოლოდ იმ საწარმოებმა იმუშავონ, იმ მანქანებმა იმოდრონ, რომლებიც დედამიწას და მის ატმოსფეროს არ ანაგვიანებენ. მაინც და მაინც რაიმე უბედურება უნდა დააგყდეს თავს კაცობრიობას, როგორც შარშანდელი პანდემიის დროს, რომ მიხვდნენ, დედამიწაც მისახელიაო?!

-მერე?

-მერე მე ვუთხარი, მე მხოლოდ ჩვენს პრემიერს ვიცნობ, და მას ვეცევი-მეთქი! ხო, მერე ეს ბომბის ამბავი მირჩია!

-შეინ, მარიამ?

-მედამიწამ! ჟურნალისტებს ერთი აფეთქება უხსენე და ყველანი მოცვივდებიანო! მაგათ სენსაცია და ბომბები აინტერესებთ, სამაგიეროდ მთელი მსოფლიო გაიგებს, რაც მინდაო!

-შეაგონო პრემიერო, ჰკითხეთ რა, ყუთში რა არის? მართლა ბომბია? - ვერ მოითმინა ერთ-ერთი არხის ჟურნალისტმა. მარიამი პრემიერის კითხვას არ დალოდებია.

-მტელევიზია ჟივ-ჟივი? სანამ გიპასუხებთ, მეც მაქვს თქვენთან კითხვა, იცოდით, ორი დღის წინ ყველა ჩიგმა პროტესტის ნიშნად დილით რომ არ იგალობა?

-მარა, პირველად მესმის! - თქვა არხის წარმომადგენელმა.

-შემეც არ ვიცოდი, დედამიწამ მითხრა! ბუნება ბრძოლას ადამიანებზე. რაც შეეხება ბომბს, მართლა ბომბი კი არაა, გორგია, იმედია ყველას გეყოფათ, კისელიც გვაქვს.

ესეც თქვენი უცხური აპარატურა და ეკვივალენტიო, პრემიერმა უშიშროების მინისტრს გადახედა.

-მე და ეს სადენები? - ახლა უკვე ბი-ბი-სის კორესპონდენტი დაინტერესდა.

-შეს ყუთის ასახდელია და თან მაშხალებიც ინთება, დათუნამ დაამზადა, გორგი კი ციური დეიღამ გამოაცხო, ჩვენც ვეხმარებოდით. დედამიწას დავეუცხვეთ, თან ყველამ ერთად შეგვიძლიათ მივულოცოთ! დღეს დაბადების დღე აქვს...

... მერე მარიამმა სადენები ერთმანეთს მიაღო. მცირე მომის ნაპერწკალი გაკრთა სადენებს შორის. „ღმერთო გვიშველეო“ - თქვა ვიღაცამ. ერთ კორესპონდენტ გოგონას დამაბულობისგან გული წაუვიდა. საბედნიეროდ მალევე მოასულიერეს და კისელიც დააღვეინეს. ყველაფერი მშვიდობიანად დამთავრდა. ჯერ სახურავი აეხადა ყუთს, თან ოთხი სადღესასწაულო მაშხალა აენტო და გორგი გამოჩნდა, რომელმაც დედამიწის ორივე ნახევარსფერო ყველა კონტინენტის კონტურით ერთ დიდი გულში იყო ჩაგეული, გულის ირგვლივ კი დიდი ასოებით ეწერა: ჩვენო მშვენიერო დედამიწა, გილოცავთ დაბადების დღეს!